

**Govor člana Delegacije Parlamentarne skupštine BiH u Parlamentarnoj skupštini
Vijeća Evrope Ive Lozančića na redovnom zasjedanju PS Vijeća Evrope**

Strazbur, 29. juni 2006.

"Pozdravljam interes Parlamentarne skupštine Vijeća Evrope za stanje u Bosni i Hercegovini i također pozdravljam ovu urgentnu debatu. Izvještaj Monitoring komiteta u nekim članovima ne objašnjava jasno stanje u Bosni i Hercegovini, posebno neuspjeh ustavnih amandmana, niti Nacrt rezolucije u nekim odredbama unapređuje reforme u Bosni i Hercegovini.

U ovom izvještaju je naglašen zastoj u procesu ustavnih reformi. Ustavne primjene jako su značajne za dalji napredak Bosne i Hercegovine u ispunjavanju neophodnih uvjeta za približavanje Evropskoj uniji. Današnji Ustav, tzv "Dejtonski ustav", ne daje mogućnost daljeg napretka BIH.

Ali, s druge strane, zagovornici ustavnih amandmana nisu obezbjedili jednak prava za sva tri konstitutivna naroda, tako da nije bilo za očekivati dvotrećinsku većinu u Predstavničkom domu.

Najbolji primjer za to jeste zadržavanje entitetskog glasanja u Predstavničkom domu i reduciranje uloge Doma naroda, što isključuje jednaku poziciju hrvatskih predstavnika.

Da su ovi amandmani usvojeni to bi značilo da Hrvati više nisu politički faktor u Bosni i Hercegovini. Oni ne bi imali jednak prava kao druga dva naroda, i ne bi bili u poziciji da imaju beneficije koje su obezbjeđene za druga dva naroda.

Nepodržavanje ustavnih amandmana ne znači automatski biti protiv ustavnih reformi. To predstavlja težnju da jednakost bude polazna osnova ustavnih reformi.

Nadam se da će odmah nakon oktobarskih općih izbora, biti novi prijedlog za ustavne reforme, da se cijeli proces neće ponavljati i da će se tzv. prva i druga faza ustavnih reformi tada ujediniti.

Iako smatram da amandmani nisu bili sveobuhvatni, oni su predstavljali pokušaj da izabrani predstavnici BiH sami donesu ustav, umjesto da on bude nametnut od strane visokog predstavnika, kao što je to bio slučaj 2002. godine. Promjene nametnute 2002. godine nisu implementirane ni danas. Takva vrsta pristupa traži pomoć međunarodnih predstavnika, kako u oblasti izrade zakona, tako i u oblasti ustavnih promjena.

Otvaranje pregovora o stabilizaciji i pridruživanju u novembru 2005. godine traži više odgovornosti u bavljenju općepriznatom potrebom za jačanjem državnih institucija koje nemaju još uvijek snage za dalje integracije BiH u EU. To, ipak, ne opravdava zadržavanje asimetričnog uređenja BiH i dvoentitetsku centralizaciju vlasti. Treba nastaviti tražiti rješenja koja će naglašavati regionalizaciju države. Očekivati je da će buduće debate o ustavnim promjenama uzeti u obzir mišljenje Venecijanske komisije od 07. aprila 2006. godine o tekstu amandmana koji nisu usvojeni.

Hvala." (kraj)